

آشنایی با HLSL

نویسنده: میثم سلطانی

WWW.Persian-Designers.COM

meysamsoltany@gmail.com

به طور خلاصه shader برنامه کوچکی است که روی GPU اجرا می شود . که با قسمتی از fixed function pipeline جایگزین می شود . با این جایگزینی ساخت انواع افکتهای گرافیکی میسر می شود و به fixed function های پیش تعریف شده نیاز نیست . شیدر برای مشخص کردن خصوصیات نهایی اشیا یا تصاویر به کار می رود. reflection, texture mapping, diffusion, light absorption, displacement, surface shadowing, refraction, post-processing و نمونه هایی از این افکتهای هستند

استفاده از برنامه های مختلف در تکنولوژی های مختلف دو نوع شیدر بر اساس استفاده از کد یا عدم استفاده از کد را با نام production rendering, real-time rendering, production rendering آورده است . شیدرهای اولین بار در شرکت Pixar با نام RenderMan در ساخت فیلمهای سینمایی بوجود آمد . Glato shading language هم توسط nVidia برای برنامه Glato ساخته شد .

RealTime Shaders

تا این قسمت یک دید کلی از معنی شیدر و انواع شیدر بدست آوردیم . حال به شیدر های Real Time می پردازیم . از این قسمت به بعد منظور از شیدر، نوع RealTime است . در واقع دو نوع برنامه شیدر وجود دارد ، اگر چه فهرست خصوصیات این دو نوع برنامه مانند هم است ولی اهداف محاسباتی مختلف باعث چنین اختلاف و محدودیتی شده اند .

Vertex shaders

Vertex shader ها روی همه vertex ها با استفاده از یک vertex processor اجرا می شوند . vertex shader ها متدی را برای محاسبه تبدیلات فضای برداری و دیگر محاسبات تعریف می کنند .

Pixel shaders

این نوع شیدرها برای محاسبه خصوصیات استفاده می شوند که در بیشتر موارد به عنوان رنگ vertex تلقی می شوند. این شیدرها رو هر پیکسل با استفاده از یک pixel processor اجرا می شود . این نوع شیدر نسبت به vertex shader ها به قدرت محاسباتی بیشتری نیاز دارد.

زبان های شیدر نویسی

GLSL

زبان شیدر نویسی OpenGL یا GLSL یا glslang است. که یک زبان سطح بالا می باشد.

Cg

C برای g ، یک زبان شیدر سطح بالاست که توسط nVidia برای شیدر نویسی ساخته شده است . Cg بر اساس زبان برنامه نویسی C ساخته شده است و اگر چه از لحاظ syntax شبیه C است ، بعضی از خصوصیات C تغییر یافته است . و انواع داده جدیدی تعریف شده تا Cg برای شیدر نویسی مناسب تر باشد . این زبان طراحی شده تا مجتمع کردن pipeline ها ساده و کارا باشد . استفاده های اولیه از Cg ، بیشتر محدود کننده بود زیرا با پیشرفتهای زیاد سخت افزار ، نتوانسته بود پیشرفت کند

HLSL

در DirectX 8.x شیدر ها با زبان سطح پایین اسمبلی نوشته می شدند . خوشبختانه دیگر مجبور به استفاده از این زبان نیستیم زیرا DirectX 9 زبان سطح بالایی شیدری رو ارائه کرده است که می توانیم از آن برای نوشتن شیدر استفاده کنیم . استفاده از HLSL بجای اسمبلی در نوشتن شیدر همان مزایای برنامه نویسی با ++C نسبت به اسمبلی مانند سرعت بیشتر ، خوانایی و تولید کد اسمبلی کارا تر توسط کامپایلر را داراست . همچنین زبان HLSL شباهت زیادی به ++C, C دارد بنابراین یاد گیری آن نیازمند زمان کمتری است . از دیگر خصوصیات HLSL استفاده از REF Device در حالتی است که GPU شیدر مورد نظر را پشتیبانی نمی کند

نوشتن یک شیدر به زبان HLSL

می توان شیدر را به صورت یک رشته وارد برنامه کرد ولی بهتر است که کد شیدر از کد برنامه جدا باشد پس می توانیم از یک ویرایشگر ساده مثل notepad و یا در موارد حرفه ای تر از نرم افزار render Monkey استفاده کنیم . به عنوان اولین برنامه یک Vertex shader می نویسیم .

```
// Global variable to store a combined view and projection transformation matrix ,we initialize this
```

```

// variable from application
matrix ViewProjMatrix;

// Initialize a global blue color vector
vector blue = {0.0 ,0.0 ,1.0 ,1.0};

//structures

// Input structure describes the vertex that is input to the shader. Here the input
vertex contains a
// position component only

struct VS_INPUT
{
    vector position : POSITION;
};

// Output structure describes the vertex that is output from shader. Here the output
vertex contains a
// position and color component

struct VS_OUTPUT
{
    vector position : POSITION;
    vector diffuse  : COLOR;
};

// Main entry point observe the main function receives a copy of the input vertex through
its parameters
// and returns a copy of the output vertex it compute

VS_OUTPUT Main(VS_INPUT input)
{
    // Zero out members of output
    VS_OUTPUT output = (VS_OUTPUT)0;

    // transform to view space and projection
    output.position = mul(input.position,ViewProjMatrix);

    // Set vertex deiffuse color to blue
    output.diffuse = blue;

    // return projected and colored vertex
    return output;
}

```

متغیرهای عمومی

ابتدا دو متغیر عمومی تعریف شده است

```

matrix ViewProjMatrix;
vector blue = {0.0 ,0.0 ,1.0 ,1.0};

```

او این متغیر از جنس matrix است که یک ماتریس 4×4 می باشد. این ماتریس ترکیبی از ماتریس view و projection است. بنابراین نشاندهنده هر دو تبدیل است. دقت کنید که در کد شیدر، این متغیر را مقدار دهی نمی کنیم زیرا این کار توسط کد برنامه انجام می شود. ارتباط بین کد برنامه و کد شیدر همیشه لازم خواهد بود. متغیر دوم blue از جنس vector است. که یک بردار ۴ بعدی می باشد. به سادگی مولفه های آن را بر اساس مدل RGBA پر می کنیم.

ساختارهای ورودی و خروجی

بعد از تعریف متغیرهای عمومی دو ساختار مخصوص به نامهای input, output تعریف کرده ایم. برای vertex shader این متغیرها متغیرهای ورودی و خروجی vertex ها را مشخص می کنند. در این مثال vertex ورودی به شیدر فقط شامل یک مولفه مکان است. vertex خروجی شامل مولفه مکان و یک مولفه رنگ است. حال به بررسی این مولفه ها می پردازیم.

علامت: در تعریف یک مولفه مشخص کننده نحوه استفاده از یک متغیر است (مانند flexible vertex format (FVF) در ساختار vertex (مثلا در VS_INPUT، متغیر position : POSITION را داریم. نماد POSITION: نشاندهنده این است که متغیر position برای تعریف مکان یک vertex بکار می رود. مثال دیگر در VS_OUTPUT، vector diffuse : COLOR است. نماد: COLOR به این معناست که متغیر diffuse برای تعریف رنگ vertex بکار می رود.

تابع entry point

همانند برنامه های C++ هر شیء دارای یک تابع entry است . در این مثال تابع entry point ، Main است . اگرچه این نام اجباری نیست . بنابراین نام این تابع می تواند هر نام قابل قبولی باشد . این تابع باید دارای یک مقدار ورودی باشد که vertex ورودی را وارد شیء می کند و همچنین این تابع باید مقدار خروجی را برگرداند

```
VS_OUTPUT Main(VS_INPUT input)
{
    ...
}
```

در واقع تعریف ساختارهای ورودی و خروجی اجباری نیست . مثلا ممکن است یک entry point مانند زیر باشد :

```
float4 Main (in float2 base : TEXCOORD0 ,
             in float2 spot : TEXCOORD1,
             in float2 text : TEXCOORD2) : COLOR
{
    ..
}
```

بدنه تابع entry point مقدار خروجی را از روی مقدار ورودی محاسبه می کند . شیء فوق به سادگی vertex ورودی را به فضای view و projection تبدیل می کند و رنگ vertex را آبی می کند . ابتدا یک متغیر output تعریف کرده و آنرا با \bullet مقداردهی می کنیم .

```
VS_OUTPUT output = (VS_OUTPUT)0;
```

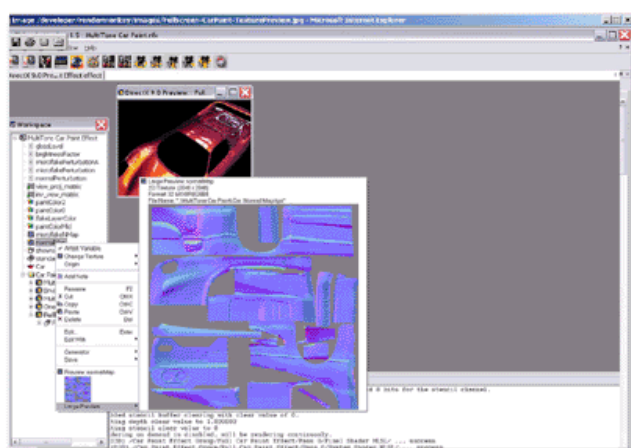
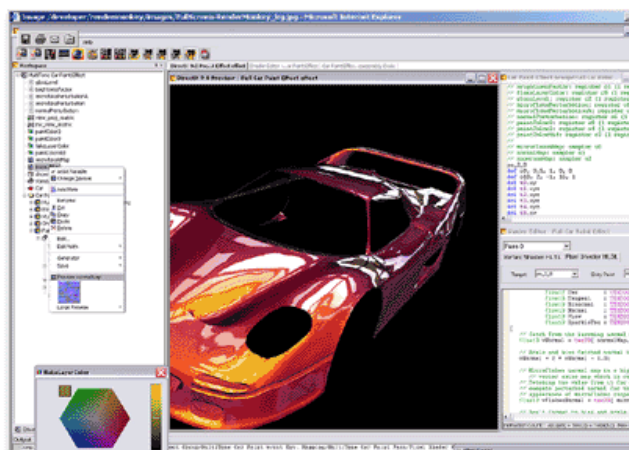
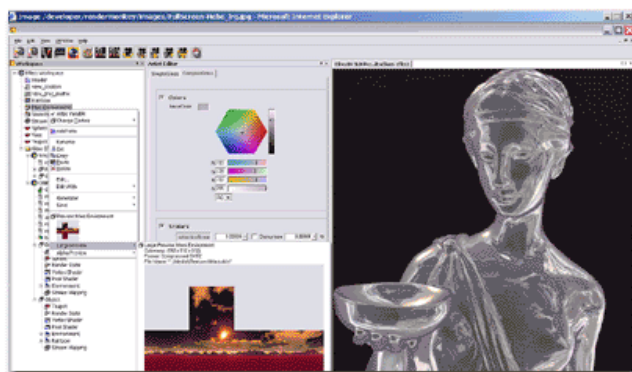
سپس شیء مکان vertex را با متغیر ViewProjMatrix و استفاده از mul تبدیل می کند . که یک تابع built-in است . که عمل ضرب vector در ماتریس و ماتریس در ماتریس را داراست . نتیجه ضرب را در مولفه position مقدار خروجی ذخیره می می کنیم

```
output.position = mul(input.position,ViewProjMatrix);
```

حال مقدار diffuse color خروجی را برابر blue قرار می دهیم . و در خط آخر مقدار را بر می گردانیم .

```
return output;
```

آشنایی با RenderMonkey

این برنامه یک محیط قوی برای نوشتن کدهای شیدر است که توسط شرکت ATI ساخته شده است . با توجه به فعالیتهایی که شرکت nVidia و Microsoft در ساخت زبانهای شیدر نویسی داشته اند حتما انتظار دارید که شرکت ATI که رقیب nVidia در ساخت کارتهای گرافیکی است زبان مشابهی را طراحی و در کارتهای ATI استفاده کند . در سایت ATI نام بازی ساز های معروفی به چشم می خورد که از ATI برای ساخت این نرم افزار قدرتمند تشکر کرده اند . این محیط دارای ویژگیهای Syntax Coloring و Intellisense است . ATI می تواند الگوی مناسبی برای طیف وسیعی از فعالان صنعت بازی باشد که توجه خود را تنها به یک آیتم خاص معطوف نکنند .

ساده ترین مثال در rendermonkey نیاز به

۱. ماتریس projection and view
۲. vertex data stream که با vertex shader input stream مرتبط است
۳. یک مدل که باید نمایش داده شود
۴. گروهی از effect ها که شامل یک یا چند افکت است و هر افکت شامل یک یا چند render pass است

rendermonkey شامل مجموعه ای از متغیرهای پیش تعریف شده است . یکی از این متغیرها ماتریس view and projection است که view_proj_matrix نام دارد . برای اضافه کردن این متغیر در فضای کاری از منوی ظاهر شده add variable را انتخاب و در دیالوگ ظاهر شده نوع matrix را انتخاب کنید . چند نوع متغیر دیگر مانند scalar, vector, matrix, texture, cube map, volume texture, color هم قابل انتخاب هستند

پس از انتخاب نوع متغیر در قسمت name نام view_proj_matrix را وارد کنید و دکمه OK را بفشارید

حال باید اطلاعات vertex را به vertex shader input stream متصل کنیم . به این منظور در فضای کاری از منوی ظاهر شده گزینه add stream mapping را انتخاب کنید . حال روی stream mapping در پروژه دابل کلیک کنید تا دیالوگ مربوط ظاهر شود . برای اضافه کردن کانال (vertexshader input register + usage + vertex stream) = add channel دکمه را بفشارید

برای اضافه کردن مدل از فایل rendermonkey فایلهای 3ds را پشتیبانی می کند . یک مدل با انتخاب گزینه add model از منو و سپس دبل کلیک model در پروژه لود می شود .

در آخرین مرحله باید یک effect group ساخته شود . به این منظور گزینه add effect group را از منو انتخاب کنید . حال یک effect group پیش فرض ساخته شد . که شامل یک افکت ساده هست که دارای یک vertex shader , pixel shader ساده در یک render pass است . پس از اضافه کردن effect group مدل ما ظاهر می شود . اگر تعداد افکتها بیش از یکی باشد می توانیم افکتها مختلف را روشن و خاموش کنیم با انتخاب کردن افکت با راست کلیک ، افکت فعال می شود . همانطور که گفته شد هر افکت می تواند یک یا چند pass داشته باشد که با رایت کلیک enable\disable می شود . در هر render pass ، node های model و stream mapping همان short cut به مدل و stream map اصلی هستند . vs node شامل vertex shader و ps node شامل pixel shader است . با دابل کلیک کردن vs ، کد در HLSL Editor باز می شود .

کلیه حقوق این مقاله متعلق به نویسنده و سایت Persian Designers می باشد

استفاده از مطالب این مقاله در صورت ذکر ماخذ ، بلا مانع است